

[Albrechtsen]

hr. Ivar Nørgaard er enig med mig i, at vi må have undersøgt disse ting grundigt.

Så vil jeg lige sige til hr. Bjørn Elmquist, at det, jeg sagde om de konservative kræfter, naturligvis var sagt i en forenklet form, for det er hovedtendenserne i de kræfter, som desværre bestemmer udviklingen i Europa, og så er der en del folk i partier i Europa, som desværre på det vesteuropæiske niveau støtter denne tendens. Det har vi i VS altid beklaget, og vi har egentlig ment, det var skuffende, at folk, der betegner sig selv som socialister, samtidig kan have et sådant syn på udviklingen i Vesteuropa.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hvis jeg forstod hr. Albrechtsen korrekt, så mente han, at vi skulle stille en hel række forhåndsbetingelser til det møde, der skal være i Milano, og eventuelt også til en regeringskonference, bl.a. hvis det var sådan, at det papir, som formandskabet er ved at forberede til konferencen, ville have det indhold, som Folkebevægelsen mod EF har sendt rundt til alle os folketingsmedlemmer.

Jeg vil gerne spørge hr. Albrechtsen, hvordan det hænger sammen med den dagsorden, som SF og VS har foreslået, hvor man jo netop siger, at alle de andre lande ikke kan stille forhåndsbetingelser til Danmark. Hvordan kan vi så stille en række forhåndsbetingelser til møder mellem medlemslandene og eventuelt også til en regeringskonference?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg tror ikke, at hr. Kent Kirk helt har forstået sammenhængen i tingene. Sammenhængen i tingene er, at italienerne vil have et bindende mandat, og det, som udtrykkes i begge de to dagsordensforslag, er, at Danmark ikke kan tage et bindende mandat, et mandat, der på forhånd fastlægger, hvad der skal besluttes og gennemføres via regeringskonferencen. Det er Danmark, der siger, at der ikke skal være bindinger, og det er det, der udtrykkes i dagsordenen. Det er det, der udtrykkes i, som hr. Ivar Nørgaard også bekræftede det, at man ikke kan lade sig binde af dette italienske forslag. Hvis det bliver vedtaget, kan Danmark ikke deltage.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg takker hr. Albrechtsen for den præcisering, han var fremme med før, hvor han erkendte, at der også var ikke-kapitalistiske kræfter i Europa, der arbejdede for en styrkelse af de europæiske institutioner. Men jeg synes nu nok, det var en lidt beskeden præcisering, beskeden korrektion, for er realiteten ikke den, hr. Albrechtsen, at den danske venstrefløj er totalt isoleret i forhold til de andre landes venstrefløje i sin lettere utilfredse, måske sure, og, synes jeg, malplacerede chauvinisme i sin modstand mod EF? Er det ikke det, der er realiteten, at her står man ganske isoleret sammenlignet med den øvrige europæiske venstrefløj?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Bjørn Elmquist ved jo godt, at der er beklageligt få EF-modstandere på nuværende tidspunkt, f.eks. i et land som Frankrig eller Italien, men jeg skal da så også nævne, at der er bevægelser, f.eks. De Grønne i Vesttyskland og også De Grønne i Holland og Belgien, som er overordentlig kritiske over for EF og i særdeleshed har en meget afvisende holdning til unionsplanerne, ganske på linje med f.eks. VS. Der er altså afgjort grøde i tingene, også i de store europæiske lande, og det ser vi meget forhåbningsfuldt på.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for en god og fyldig redegørelse, som mit parti fuldt ud kan tilslutte sig. Det samme gælder folketingets dagsorden af 28. maj sidste år, som vi også er helt enige i. Endelig er vi også helt og fuldt enige i Otto Møllers både generelle og specifikke forbehold til Dooge-rapporten.

Endelig kan jeg sige, at den af hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen foreslåede dagsorden kan vi stemme for. Vi synes, den er positivt og godt formuleret.

Herefter vil jeg komme med dels nogle generelle synspunkter, dels nogle mere specifikke synspunkter vedrørende Dooge-rapporten.

Det forekommer mig, at Dooge-rapporten som så mange tidligere rapporter og forslag